

Per SílviaP el dj., 15/12/2022 - 09:30

La Copa del Món 2022 a Qatar va començar fa unes setmanes amb polèmica. Els diners per tirar endavant el mundial han tingut més rellevància que els drets humans. Morts de treballadors que construïen els estadis, pobres condicions dignes de treball, suborns entre els equips per estar classificats, execucions de ciutadans que es manifesten en contra les injustícies del país, discriminacions i abusos envers les dones i la comunitat LGTBI+... Aquests són alguns exemples de casos reals que estem vivint actualment.

Això pot semblar un simple joc, però no ho és. Tot i que un esdeveniment esportiu d'aquest nivell hauria de tenir l'objectiu de reunir la gent i unir-la independentment de la seva ètnia, religió, nacionalitat, cultura o sexe, estan donant suport a un mundial ple de vulneracions dels drets humans, corrupció i morts. En un país on hi ha restriccions en la llibertat d'expressió, no hi haurien d'haver celebracions d'aquest calibre. Sembla que ens haguem posat una bena als ulls per ignorar totes les vulneracions a la nostra dignitat humana, a les nostres llibertats. Milers de seguidors han viatjat al mundial per recolzar el seu país, però, d'una manera o altra, podríem dir que estan ajudant a tapar totes les injustícies que estan succeint a l'altra punta del món.

Per altra banda, igual que els jocs olímpics, els esdeveniments esportius haurien de significar unió. És el lloc per oblidar-se de tots els prejudicis que hi ha darrere de les persones i centrar-se en l'oportunitat de conèixer altra gent diferent però amb una mateixa passió. En altres paraules, els esports en equip tracten de posar tots els valors que Jesús ens va ensenyar dins d'una mateixa camp: amor, pau, humilitat, honestedat, compassió... I no només els jugadors, molts dels quals són fidels i resen abans, durant o després del partit, sinó també els seguidors, haurien d'esborrar les barreres de controvèrsies, separacions, i dilemes. Cada partit, doncs, hauria d'anar més enllà d'unes simples regles. Hauria de ser l'oportunitat per barrejar cultures, ètnies i religions.

Tot i que la teoria sembla molt fàcil, la veritat és que el mundial ha seguit endavant, ignorant les múltiples controvèrsies que ha causat a molts països. El problema sorgeix quan els diners van per davant dels drets humans. L'avarícia i la riquesa ens enceguen fins al punt de passar per alt vulneracions d'aquest nivell. Cal recordar, però, que "fortuna feta en un no res va minvant; qui l'aplega a poc a poc la incrementa" (Pr 13,11)

Finalment, la Copa del Món hauria de ser un exemple perfecte d'unitat mundial, molt necessària en aquests temps de dilemes, controvèrsies, malalties... i més coincidint amb el Nadal que és símbol de felicitat i amor. Però, sigui pel motiu que sigui, pressió política o social, egoisme, o avarícia, pocs països s'han posicionat envers aquesta situació. I, amb això, ens queda preguntar-nos: quin serà el nostre futur si ens tapem els ulls davant d'aquestes injustícies?